

پرسش ۲۰۲: یاری دادن واجب بر مکلف

السؤال / ۲۰۲: بسم الله الرحمن الرحيم ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم
وصلى الله على محمد وال محمد الإمام والمهدىين وسلم تسلیماً.

السلام عليكم يا انصار الله وعلى من توالون ورحمة الله وبركاته

بسم الله الرحمن الرحيم ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم وصلى الله على
محمد وآل محمد الإمام والمهدىين وسلم تسلیماً.

سلام ورحمت وبرکات خداوند بر شما ای انصار خدا و بر آنان که دوستشان دارید!

هل نصرة الإمام بشكل فردي؟ مثل؛ ما كان الواجب فعله حين سمعي بخروج
الحسين للقتال كامرأة؟

آیا یاری دادن امام (ع) به صورت انفرادی است؟ من به عنوان یک زن، به عنوان
مثال با شنیدن خروج حسین (ع) برای جنگ، چه کار واجبی باید انجام بدهد؟

ما كان الواجب على فعله لو كنت في زمن الكاظم وعلمت بأخذ امامي للسجن
كامرأة؟

به عنوان یک زن اگر در زمان امام کاظم (ع) باشم و بفهمم امامم در زندان است،
چه کاری باید آن جام دهم؟

ما كان الواجب على فعله لنصرة باقر الصدر حينما سجنوه وانا في بلد اخر؟
وقتی باقر صدر را زندانی کردند و من در شهر دیگری بودم، انجام دادن چه کاری بر
من برای یاری او واجب بود؟

ما كان الواجب على فعله لنصرة الخوئي حينما كان تحت الاقامة الجبرية؟
وقتی خویی را به اجبار خانه نشین کرده بودند، چه کاری بایستی انجام می دادم؟

هل يجب ان انتظر اوامر من الامام؟؟؟
آیا باید منتظر دستور امام (ع) باشم؟

ام انتظر الاوامر من المراجع کزمن الكاظم (عليه السلام)؟ واللذين خذلوه؟
يا مثل زمان امام کاظم (ع) منتظر دستورات مراجع باشم؟ همان کسانی که او را
تنها یش گزارند؟

ام يصح لي ان اتصرف بشكل فردي؟
يا می توانم به صورت انفرادی مقابله نمایم؟

هل يصح لي الان ان اترك بيتي وعيالي لاتحق بمولاي احمد (عليه السلام)؟
آیا در حال حاضر صحيح است خانه و خانواده ام را برای ملحق شدن به مولایم
احمد(ع)، ترك گوییم؟

ما هو الواجب على فعله الان..(التبليغ)؟ تقريراً بلغت الكثير ممن استطعت؟
از نظر تبلیغی، اکنون چه کاری باید انجام دهم؟ تقریراً بیشتر کسانی را که در توانم
بود، تبلیغ نموده ام؟

اريد ان انصر مولاي ولا أخذله؟ كيف؟

می خواهم مولایم را یاری دهم و تنها یش نگذارم؟ اما چگونه؟

ارید ان اتفادی ذنب خذلان الامام فما الذي علي فعله؟؟ اريد اجابه واضحه؛
لأنني اري الجواب الصحيح هو التصرف بشكل فردي واخذ تذكرة للعراق للالتحاق
بالإمام، ومن دون اخبار اهلي او زوجي او عيالي.. وعيالي مؤمنين بالسيد وأما
زوجي واهله فغير مؤمنين.. فهل اترکهم بيد زوجي واهله الغير مؤمنين؟؟.. مع
وجود نقطة اخرى لا معارف ولا معرفة بالطرق لدی في العراق.. اذهب على الله
هناك وهو يدبر اموری.. هل هذا صحيح؟؟؟

می خواهم گناه، ترك کردن و تنها گذاشتن امام را جبران نمایم؛ چه کاری باید انجام
دهم؟ چشم انتظار پاسخی روشن هستم؛ چرا که من پاسخ صحیح را مقابله به شکل
انفرادی می دانم و این که برای پیوستن به امام، بليط عراق گرفته شود؛ بدون آگاه
کردن خانواده، شوهر یا اهل و عيال. خانواده ام به سيد ايمان دارند.... ولی شوهرم و
خانواده اش ايمان ندارند.... آيا ايشان و خانواده غيرمؤمنش را ترك گويم؟.... با توجه
به اين نكته که هيچ نوع آشنايی و شناختي از عراق ندارم.... با توکل به خدا آن جا بروم و
او کارهایم را تدبیر می کند.... آيا این صحیح است؟

هل يجب ان اسائل السيد احمد (عليه السلام) نفسه؟؟؟
آيا لازم است از خود سيد احمد (ع) بپرسم؟

اخاف یقول لي كما قال الحسين (عليه السلام) لنافع هذا الليل فاتخذه جملاء. أو
كما قال (عليه السلام) لجون..

می ترسم به من، همان سخنی را بگوید که حسین(ع) به نافع گفت که این شب را
شتری برگیر.... يا همان طور که ايشان(ع) به جون فرمود....

مولای احمد یرحمک الله وضح لی الصوره واسأله توفیق واسأله لی توفیق.. ام ان هذالسؤال لم یحن وقته بعد؟؟ و هو من المسائل التي "إن تبد لكم تسؤكم"؟؟... مولای یا احمد یا بن سادتی المطهرين، مالي انادیک فلا تجیب؟ ولم تک عودتني صدودا.. المحنة شغلتك عننا؟ ام قلی؟ حاشاك فما برحت و دودا الهی ارید نصرة ولیک فوفقني لذک و وفقی لما تحب وترضی هل وضحت الفکرة؟

المرسل: خاکزاد خادمتمکم

مولای من، احمد، خداوند شما را رحمت کند! مسئله را برایم روشن فرما. از خداوند درخواست توفیق می نمایم و از خداوند، برایم درخواست توفیق فرمایید.... یا اصلاً هنگام این پرسش فرا نرسیده است؟ و جزو مسائلی است که اگر برای تان آشکار شود، شما را ناراحت می کند؟ مولای من، ای احمد، ای فرزند سروران مطهر، چرا صدایت می زنم و پاسخی نمی دهی؟ و چه چیز شما را از ما باز می دارد.... آیا سختی ها شما را از ما باز می دارد؟ یا قله ها؟ چنین چیزی از شما به دور است که شما همیشه مهربان بودید. خدایا! می خواهم ولی تو را یاری دهم، پس مرا در این کار، توفیق عطا فرما و به آن چه دوست می داری و راضی هستی، موفق گردان. آیا طرز فکر بنده روشن شد؟

فرستنده: خادم شما، خاکزاد

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم
والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين
 وسلم تسلیماً.

پاسخ: بسم الله الرحمن الرحيم
والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم
 تسلیماً.

أسأله لكم التوفيق والسداد.

از خداوند خواهان توفيق و تسديد برای شما می باشم.

النَّصْرَةُ الْوَاجِبَةُ عَلَى الْمَكْلُفِ هِي نَصْرَةُ اللَّهِ سَبْحَانَهُ وَتَحْقِيقُ بِنْصَرَةِ
خَلِيفَتِهِ فِي أَرْضِهِ فِي كُلِ زَمَانٍ، وَلَا يَجُبُ نَصْرَةُ غَيْرِ خَلِيفَةِ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ
وَإِنْ دَعَا إِلَى الْحَقِّ (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرُكُمْ وَيُثْبِتُ
أَفْدَامَكُمْ) [محمد: 7].

یاری دادن واجب بر مکلف، همان یاری خداوند سبحان است که با یاری خلیفه و
جانشین او در زمینش در هر زمان، محقق می شود. یاری کسی غیر از خلیفه خداوند
در زمینش حتی اگر به حق دعوت کند، واجب نیست: (ای کسانی که ایمان آورده اید،
اگر خدا را یاری کنید، شما را یاری خواهد کرد و گام هایتان را استوار خواهد نمود) [محمد:
[7].

وَلَا يَجُبُ عَلَى الْمَرْأَةِ نَصْرَةُ خَلِيفَةِ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ بِعَمَلٍ تَظَنُّ أَنَّهُ قَدْ
يَتَسَبَّبُ بِهِ تَكْرِيمُهَا أَوْ أَنَّهَا تَضَعُفُ عَنِ الْأَدَاءِ كَالْجَهَادِ وَبَعْضِ مَوَارِدِ
الْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ

یاری دادن خلیفه و جانشین خداوند در زمین بر یک زن با کاری که گمان می کند
باعث از بین رفتن کرامتش می شود یا در به انجام رسانیدن آن، مانند جهاد و برخی از
موارد امر به معروف و نهی از منکر ناتوان می شود، واجب نیست.

وَعَمومًا - وَفَقْكُمُ اللَّهُ لِكُلِّ خَيْرٍ - مِنْ أَفْضَلِ الْطُّرُقِ الْمُتَاحَةِ لِلْمَرْأَةِ الْآنِ
لَنَصْرَةِ الْحَقِّ هُوَ الْإِعْلَامُ مِنْ خَلَالِ الْإِنْتَرْنَتِ أَوْ أَيِّ آلِيَّةٍ مُتَاحَةٍ يُمْكِنُهَا مِنْ
خَلَالِهَا إِيصالُ الْحَقِّ لِلنَّاسِ لِهُدَايَتِهِمْ وَانْقاذِهِمْ، وَهَذَا الطَّرِيقُ قَدْ سَلَكَتْهُ
فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءِ (عَلَيْهَا السَّلَامُ) وَزَيْنَبَ (عَلَيْهَا السَّلَامُ) وَخَدِيجَةَ وَآسِيَا وَمَرِيمَ (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ)

خداآوند در هر خیری توفیق تان دهد. به طور کلی بهترین راهی که در حال حاضر برای یک زن برای یاری دادن حق امکان پذیر می باشد، تبلیغ از راه اینترنت یا هر ابزار دیگری که با استفاده از آن بتوان حق را برای هدایت و نجات به مردم رسانید، می باشد. این همان راهی است که فاطمه‌ی زهراء(ع)، زینب (ع)، خدیجه و آسیه و مریم (ع) در پیش گرفتند.

وَلَكُمْ بِخِيرَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ أَسْوَةٌ حَسَنَةٌ فَاقْتَدُوا بِسِيرَتِهِنَّ الْمَبَارَكَةُ
الظَّاهِرَةُ رَجَاءُ أَنْ يَرْحُمَكُمُ اللَّهُ وَيَبْارِكَكُمْ كَمَا رَحْمَهُنَّ وَبَارَكَهُنَّ صَلَوَاتُ اللَّهِ
عَلَيْهِنَّ.

برای شما در بهترین زنان جهانیان، الگویی نیکو است؛ به سیره‌ی مبارک و پاک آن‌ها اقتدا کنید، با این امید که خداوند شما را مورد مرحمت قرار و به شما برکت دهد، همان‌طور که به ایشان رحم نمود و برکت داد. سلام و درود خداوند بر ایشان.

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

أَحْمَدُ الْحَسْنَ - صَفَرُ / ١٤٣٣ هـ

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

أَحْمَدُ الْحَسْنَ - صَفَرُ - ١٤٣٣ هـ
